

Římskokatolická farnost
u kostela Neposkvrněného
Početí Panny Marie

č. 125
sv. Václav
2019

VZKŘÍŠENÍ

FARNÍ ZPRAVODAJ

Moji milí,

právě otevíráte svatováclavské vydání našeho farního zpravodaje. Léto je za námi a opět se budeme více potkávat, zvláště při mši svaté.

V naší farnosti znovu začaly všechny pravidelné programy. Začala výuka náboženství. Pokračuje příprava na křest dospělých, otevřená i těm, kteří ještě nejsou biřmováni, nebo snad ještě nechodí ke svatému přijímání. Rád bych vás povzbudil k zamyšlení nad tím, jestli vám některá (nebo některé) z těchto svátostí nechybí. Setkání je zároveň příležitostí osvěžit si náboženské vědomosti a také podpořit ty, kteří své místo v církvi teprve hledají. Pokračují setkávání maminek i seniorů a dalších společenství. Znovu začaly páteční adorace se zpěvy z Taize.

V Praze to tak nevnímáme, ale podzim je také obdobím sklizně plodů naší země. Mám před očima jeden obrázek svatého Václava, jak sklízí obilí a vinnou révu. Legenda vypráví, že svatý Václav osobně připravoval chléb a víno pro oběť mše svaté. Jeho počinání bylo vlastně prorocké. Sám se totiž stal obětí. Díky tomu, že čerpal z oběti mše svaté, byl připraven dát sám sebe, tak jako Kristus dával sám sebe svatému Václavovi. Václavova oběť byla vlastně položena na oltář (zemřel u dveří kostela). Zároveň to byla oběť za naši zemi. Za její mír a prosperitu. Ten, který byl spjat se zemí – vlastníma rukama sklízel její plody – přinesl naši zemi na oltář v nebi. Proto je naším patronem a nazýváme ho dědicem České země.

Bylo to už dávno. Ale takové skutky vždy překračují jak toho, kdo je koná, tak i prostor a čas, ve kterém se dějí. Je to pro nás povzbuzením, že i naše skutky, jakkoli se nám zdají malé, mohou být takto „věčné“.

Z obsahu

- Zprávy z farnosti
- Kronika
- Knižní okénko
- Kardinál Caffarra
- Pro děti
- Program farnosti

Žijeme v době, která je vykořeněná. Když vytrhneme rostlinu i s kořeny, uschne a už žádné plody nepřinese. Stále však můžeme po příkladu svatého Václava zakořeňovat a přinášet plody. Půdou pro naše kořeny je naše země, naše obec, naše rodina, a především naše církve jako prostor víry, která nám umožňuje zapustit kořeny v Bohu. Tak, jak to umožnila svatému Václavovi.

Váš Otec Karel

■ ■ ■ ZPRÁVY

■ Misijní jarmark

Jarmark se letos uskuteční v neděli **20. října**. Po všech mších svatých se ve farním sále za dobrovolný příspěvek budou nabízet vámi vyrobené drobnosti nebo darované věci. Především výrobky vašich dětí, v rámci projektu Děti pomáhají dětem. Na odbyt jdou také zavařeniny, výrobky z přírodnin a ze sušených květin. Svými dobrotami a krásně nazdobenými výrobky potěšíte i ostatní, a ještě přispějete na dobrou věc. Výtěžek bude opět zaslán na podporu dvou dětí, čtrnáctileté ugandské holčičky Jane Nalweyisio a sedmiletého indického chlapce Fernanda Kristona, z projektu Adopce na dálku. Nabízené věci a výrobky můžete nosit v sobotu 19. října od 16 hodin do farního sálu.

■ Velký farní úklid

V pátek **29. listopadu** mezi 14. a 17. hod. nebo v sobotu **30. listopadu** mezi 8. a 11. hod. V předvečer začátku nového liturgického roku, se uklízí a gruntuje všechno, co je potřeba: okna, dveře, osvětlení, lavice, okolí kostela... Těšíme se, že přijdou i mladí. Škoda, že nejvíc práce často zbude na farníky důchodového věku. Všem pomocníkům předem děkujeme. Za odměnu se můžete potěšit v sobotu dopoledne výrobou vlastního adventního věnečku.

■ Adventní věnce

V sobotu **30. listopadu** od 10 hod., po úklidu, v učebně. Možnost výroby je pro všechny, nejen pro děti. Jste srdečně zváni. Materiál na výrobu si vezměte s sebou, hlavně korpusy věnečků, svíčky, případně přírodní materiál, sušené ovoce...

■ Mikulášská nadílka

Ve čtvrtek **5. prosince** od 17 hod. ve farním sále. Před začátkem rodiče odevzdají balíčky označené jménem dítěte do košů dole v suterénu.

■ Peněžní dary pro farnost

Milí farníci, na začátku čtvrtého čtvrtletí si dovoluujeme připomenout, že vaše finanční podpora (nejen) na konci roku je velmi významnou pomocí pro provoz naší farnosti. Finanční dary je možné zasílat na účet číslo 283641309/0800 a lze si je pak odeslat v daňovém přiznání za rok 2019. Srdečně děkujeme za vaši štědrost.

■ Dobročinný bazárek

Dobročinný bazárek rodinných potřeb na podporu Domova Sue Ryder se letos uskuteční **19. října** v čase 10.00 – 15.00 opět v areálu Domova Sue Ryder, Michelská 1/7 v Praze – Michli.

■ ■ **LETNÍ FARNÍ TÁBOR HOSTINNÉ – 2019**

Příjezd do našeho přístavu začal poklidnou plavbou. Nejprve vlakem, pak kousíček autobusem a posledních pár metrů pěšky. Dorazili jsme do našeho nového domova, přístavu Viam Dei, v překladu Boží Cesta. Začali jsme se zabydlovat a zjišťovat situaci našeho nového dobrodružství. Zatímco zbytek světa pomalu upadá pod nadvládu zlověstného Impéria, Viam Dei je jeden z posledních svobodných přístavů na světě. Jedinou naší nadějí je zdánlivě legenda o Grálu, místě či předmětu, který má moc dát nám život věčný a zachránit nás před Impériem. Prvním krokem byla tvorba posádek. Našli jsme své námořní bratry a sestry a dali se do práce. Tvorba lodí byla rychlá a úspěšná, pak už jen zbývalo utvořit Kapitánský Sněm. Místo, kde se můžeme radit a rozhodovat o našich dalších krocích.

Tak začala naše zdlouhavá cesta hledání Grálu. Zjistili jsme, že Grál zde chránilo jakési bratrstvo 12 mnichů, které však už dávno vymizelo. Jediné, co zůstalo je kronika a jeden z následovníků mnichů, který Grál sám nikdy neviděl. S jeho pomocí a s pomocí Boží jsme však brzo začali odhalovat stopy a místa, kde bratrstvo působilo. Staré chrámy a místa na tomto souostroví, která nám odhalovala další a další souřadnice kam plout.

Impérium se však odmítlo vzdát bez boje, vyslalo do našeho přístavu zvědy a své služebníky uprostřed noci. Díky výhrůžkám donutili jednoho z kapitánů ke spolupráci. Co následovalo, byly divoké boje mezi stoupenci Impéria a zbylými posádkami. Podařilo se nám zahnat Impérium, ale dále k nám putovaly informace, že více a více přístavů padá pod jejich nadvládu. Čas se nám krátil.

Druhý den od posledního boje se v přístavu přes víkend konala pouť. Jako správný křesťané jsme jí započali se mší svatou v místním klášteře františkánů a den druhý jsme se na radu místního pana faráře vydali odreagovat k atrakcím a stánkům. Den plný zábavy a veselí se opravdu vydařil. Někteří nakoupili dárky svým sourozencům a rodičům, někteří zašli na sladkosti či slané dobroty, které se prodávaly, a ti nejobdůbnější mezi námi dokonce vyrazili na obávané atrakce, které se divoce roztáčely všude kolem nás.

Po dnu plného odpočinku a zábavy bylo na čase vrátit se zpátky k práci a začít boj za našich vlastních podmínek. Podařilo se nám porazit zrádcovského kapitána a porazit další vlnu stoupců Impéria v místních lesích. Na celodenním výletě jsme odhalili klíčovou informaci, kterou jsme potřebovali k poslední výpravě přímo za Grálem. Poslední závod k cíli mohl začít.

Předposlední den začal hned brzy ráno. Vyrazili jsme v posádkách po stopách mnichů, hledajíc odpovědi na otázky, které nás sužovali poslední dva týdny. Jak se později ukázalo, bratrstvo zde bylo ne proto, aby Grál drželo jako tajemství a střežilo ho, nýbrž proto, aby o Grálu učili a šířili jeho slovo, lidstvo však ve své pýše před stovkami let Boží slovo odmítlo a bratrstvo zaniklo. Poté co jsme našli Grál, úryvek z Bible, bylo jen na nás, abychom založili nový Řád Grálu, který bude šířit slovo Boží a je jen na nás, abychom se stali těmi, kteří budou šířit slovo mezi ostatní lidi. Impérium bylo poraženo, neboť proti Bohu nezmůžou nic.

Poslední den uběhl rychle. Uklízení a pak loučení s přáteli a kamarády. Spousta dojemných rozloučení, ne však na dlouho, neboť se již brzy uvidíme v Klokotech o jarních prázdninách nebo na táboře příští rok!

■ ■ VÝLET RODIN NA KLEŤ

V sobotu 10. srpna se na kopec hory Kletě začaly z různých směrů sjíždět rodiny z naší farnosti. Pod střešou chaty Pod Kletí jsme strávili letošní dovolenou rodin. Loňská dovolená ve Vysokých Tatrách přinesla oblibu vyšší nadmořské výšky. Zmíněná chata leží poblíž vrstevnice 700 metrů nad mořem a samotná hora Kletě patří mezi české tisícovky. S výškou 1084 metrů nad mořem patří mezi nejvyšší hory Blanského lesa v rámci Šumavského podhůří.

Na vrcholu Kletě stojí Josefova věž, která je nejstarší kamenná rozhledna v Čechách. Jednoho z Josefů to tak zaujalo, že kromě pěšího výšlapu vrchol Kletě zdolal ještě jednou na kole. Většině stačil jen jeden výšlap na Kletě, kdy z vrcholu se každý mohl pokochat výhledem do krajiny, vidět Šumavu i Temelín jak na dlani, osvěžit se pěním mokem či ti mladší zmrzlinou. Jedna rodina se dokonce rozhodla rozšířit své znalosti ve hvězdárně, která stojí těsně pod vrcholem.

Ovšem kromě vrcholu Kletě jsme prozkoumávali i přilehlé okolí. Jednou to byl výlet na zříceninu hradu Dívčí kámen, kde si ti mladší zahráli zajímavou hru za pokladem, která je provedla ruinami celého hradu.

Jiný den to byl výlet do Holašovic. Tato víska je proslulá návsi ve stylu selského baroka, která vedla k zápisu této vesnice i na seznam UNESCO před 30 roky. Další den jsme se prodírali davem asijských turistů v uličkách historického centra Českého Krumlova. Cyklovýlet do kláštera Zlatá Koruna nám zase připomněl, že je těžké v českých dějinách rozhodnout, zda větší škody církevním památkám přinesli husité, Josef II. anebo komunistický režim.

Duchovní turistikou byla pouť do Říмова spojena s místní pašijovou křížovou cestou, která má netradičních 25 zastavení.

Ovšem farní dovolená pod Kletě nebyla jen o turistice. Každý večer v rámci duše-stravy se mladší i jejich rodičové vzdělávali v základech bibliotiky. Nabyté znalosti si pak všichni přítomní prověřili poslední večer v testu.

Paní správčová chaty Pod Kletě se starala o několik koní a poníků. A tak jedno odpoledne si děti vyzkoušely, jestli opravdu je nejkrásnější pohled na svět z koňského hřbetu. Jelikož letošním motivem společně vyráběných triček se stal kůň, tak pravděpodobně se většina shodla, že to bude pravda.

Farní společenství rodin

■ ■ JÁHENSKÉ SVĚCENÍ ROBERTA BENNO ŠTĚPÁNKA

Pražský hrad, katedrála svatého Víta, slavnostní zvonění zvonů, absence všudypřítomných turistů... Je sobota 7. září 2019, 10 hodin dopoledne. Začíná jáhenské svěcení dvou bohoslovců. Jedním z nich je náš bohoslovec Robert Benno Štěpánek, který se občas objevoval v naší farnosti, když dostal propustku ze semináře. Možná si ho vybavíte, jak neopakovatelně krásně a duchovně zpíval u nás ve Strašnicích velikonoční Exsultet. My ho vlastně nyní doprovázíme k dalšímu životnímu kroku, jáhenský rok bude působit v Kralupech. V červnu by měl přijmout kněžské svěcení.

Starobylý obřad, který jen s malými obměnami používá církve již od 6. století, má svoji strukturu: Budoucí jáhen je doporučen ke svěcení, je přijat biskupem. Po litaních a prostraci je posvěcen vkládáním rukou biskupa. Slibuje věrnost Kristu, poslušnost církvi a život v celibátu. Biskup mu předává evangeliář se slovy: „Věř evangeliu, uč evangelium, žij evangelium.“

Nově vysvěcený jáhen má mít podle slov starobylého obřadu hojnost všech ctností: „lásku nepředstíranou, horlivost v péči o nemocné a chudé, skromnou autoritu, ryzost a čistotu, věrnost a duchovní kázeň.“

K tomu všemu Robertovi vyprošujeme v modlitbě hodně sil.

Nad'a

■ ■ POCHOD PRO RODINU A MANŽELSTVÍ A SEXUÁLNÍ VÝCHOVA V RODINĚ

V Praze se v sobotu 14. září uskutečnil Pochod pro rodinu a manželství. Sešli se tu lidé, jednotlivci, rodiny, kněží, řeholníci, zástupci veřejného života, politici, aby upozornili společnost na nedoceněnou roli rodiny a manželství muže a ženy.

Pozvání znělo: „Zveme všechny, kteří si myslí, že role rodiny ve společnosti je nenahraditelná a že dítě potřebuje maminku a tatínka.“

Kdyby toto pozvání četl někdo před dvaceti, třiceti lety, tak by se jistě vysmál organizátorům takové akce: „Jak? ‘Zveme všechny, kteří si myslí?’ To je přece nesmysl, to se ví, není o čem diskutovat, na co tam chodit.“ A dnes se za tuto pravdu musí tvrdě bojovat. Usiluje se o to, aby zákonodárci přijali opatření na podporu rodin se dvěma a více dětmi a aby zamezili genderové výchově v jeslích, školkách a školách.

Poslanec Patrik Nacher z hnutí ANO na shromáždění prohlásil: „Pro korektnost dochází k tomu, že se vlastně redefinují a rozměňují ty nejzákladnější vztahy: muž, žena, děti, rodina a podobně,“ a pokračoval: „Zároveň jsem ale tolerantní i vůči jinakosti. Poprosím všechny ty, kteří jsou jinací, aby byli tolerantní k nám.“

Předseda poslaneckého klubu KDU-ČSL Marek Výborný dodal: „Máte zelená trička s nápisem: Víme, co je rodina. Představte si, že bychom si tu navlékli trička s heslem: Voda je mokrá.“

Podobně zaznělo ještě několik příspěvků, ale není toto všechno zbytečné?

Tenkrát v sobotu odpoledne bylo krásné počasí, jak se sluší na babí léto. Na shromáždění přišlo mnoho rodin s dětmi, a nejen z Prahy. Jistě by si našly zábavnější program, ale volily Pochod pro rodinu a manželství. Jak prohlásil dvanáctiletý Josífek: „Mami, to je asi důležitější, než jít na závody, že...“

Nezbývá, než hájit pravdu ať to stojí, co to stojí.

Zhroutí se všechny vědecké poznatky o vývoji a výchově dětí nebo o specifické roli otce a matky při výchově v rodině?

... jak kde ...

Hned v úterý 17. září večer se ve farním sále sešly maminky s paní Mgr. Hanou Imlaufovou z Křesťanské pedagogicko-psychologické poradny v Praze. Tématem setkání byla Sexuální výchova v rodině. Paní psycholožka velice poutavě, na základě vlastních zkušeností z poradny, z příprav snoubenců na manželství a ze své rodiny vysvětlovala důvody, proč s dětmi o těchto otázkách hovořit. Nejlépe doma, velmi citlivě a s láskou,

nestydět se a neodkládat nic až na někdy později. Může se pak stát, že se děti vše dozvědí od kamarádů nebo ve škole drsným a nešetrným způsobem. Přibližně v osmi letech by dítě mělo mít základní poznání o svém těle i těle opačného pohlaví. Včas vědět, co se s jeho tělem bude dít v době nástupu puberty. Nástup období dospívání brát jako oslavu, radost, že už máme z dívky slečnu a z chlapce mladého muže. Velký důraz kladla paní psycholožka na význam obou rodičů při výchově jak dívek, tak chlapců, zejména na důležitost otce pro dospívající dceru. Děti velmi výrazně ovlivňuje nonverbální láskyplná komunikace mezi rodiči a odráží se na jejich chování. Rodiče jsou vzorem pro budoucí partnerské vztahy svých dětí.

Celé povídání se neslo v duchu Boží lásky, něhy a moudrosti s jakou jsme jako muž a žena stvořeni, jak má všechno svůj smysl, přirozenou krásu a řád.

Po přednášce následovala diskuse, která se pochopitelně pěkně protáhla. Rozloučili jsme se s tím, že pokračování na podobné téma necháme na jaro. Už teď jste všichni zájemci zvaní, podrobnosti včas oznámíme.

LB

■ ■ POUŤ DO ŽĎÁRU NAD SÁZAVOU

V sobotu 21. září jsme se vydali na pouť do Žďáru nad Sázavou. Je to menší městečko na pomezí Čech a Moravy a jeho nejkrásnějším místem je kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře.

Nejprve jsme se zúčastnili mše v Bazilice Nanebevzetí Panny Marie a sv. Mikuláše. Po mši jsme se vydali na komentovanou prohlídku kostela sv. Jana Nepomuckého. Je mimořádně zajímavý pro svou zvláštní architekturu Jana Blažeje Santiniho, který jako jediný na světě spojil gotiku s barokem do nového, krásného slohu. Kostel měl být "hvězdou mezi hvězdami", protože hvězdy jsou spojené se sv. Janem Nepomuckým. Proto má půdorys kostela tvar hvězdy a tento motiv se hodně opakuje i na jiných místech, Santini si potrpěl na symboliku.

Po přestávce na oběd jsme šli na další prohlídku, tentokrát zámku rodiny Kinských. Tento zámek je bývalým klášterem cisterciáckých mnichů, reformované větve benediktinů. Mniši měli velký vliv na podobu tehdejší krajiny, mnoho lesů nechali vypálit neboli vyžďářit, odtud i název Žďár. Protože byla sobota, tak se na zámku konalo hned několik svateb najednou, a proto jsme prohlídku museli omezit na místa, kde se nekonaly obřady. To hlavně nám ale neuniklo. Viděli jsme Mariánský sloup, Prelaturu, Studniční kapli i sádky z 13. století. A v rámci programu "Po stopách Santiniho" jsme viděli nádherně vymalovaný strop, který se z 18. století dochoval do dnešní doby, aniž by musel být restaurován. Díky tomu, že na strop nesvítí přímé světlo a v místnosti se nikdy netopilo, tak se barvy dochovaly stále tak živé a krásné, jako když je malíř na strop právě namaloval.

Někteří z nás pak zašli do Muzea nové generace na interaktivní výstavu. Před odjezdem jsme si prohlédli ještě hřbitov, který také založil J. B. Santini v roce 1709. Původně měl sloužit jako morový hřbitov, ale do Žďáru mor nikdy nedorazil.

Celý den jsme měli hezké počasí a prohlídky byly moc pěkné. Doufám, že nás ještě pár takových krásných výletů čeká.

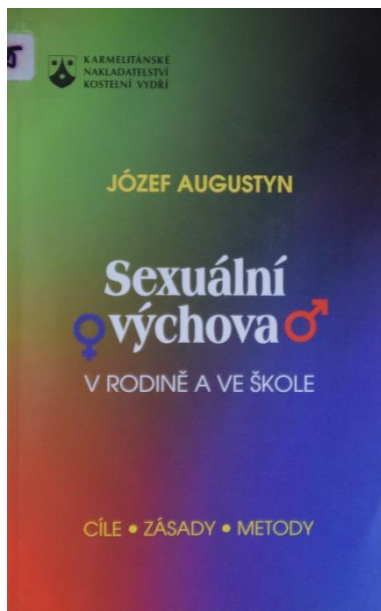
Marie Beránková

■ ■ ■ KNIŽNÍ OKÉNKO

V knižním okénku bychom dnes chtěli navázat na dvě zářijové události zmíněné v kronice – na Pochod pro rodinu a manželství a přednášku paní Hany Imlaufové o sexuální výchově v rodině. Především pro ty z vás, kterým přednáška unikla, ale mají zájem se o citlivých, ale zásadních otázkách kolem výchovy poradit, nabízí farní knihovna několik užitečných publikací, ze kterých dvě vybíráme.

„Sexuální výchova v rodině a ve škole je dnes zbytečně často spojována především s informací o lidské sexualitě. Skutečnou podstatou sexuální výchovy dětí je však být svědkem vzájemné manželské lásky rodičů... Jestliže rodiče nemají mezi sebou hlubší citové vazby, zpravidla vždy bývá jistou měrou zasažen také vztah jejich dítěte k nim. Nedostatek vzájemné lásky rodičů vyvolává obvykle u dítěte citovou zátěž... Ne vždycky si rodiče uvědomují, že jejich dítě potřebuje nejen individuální, oddělenou mateřskou a otcovskou lásku, ale především jejich vzájemnou lásku. Právě vzájemná láska rodičů je pro děti to nejdůležitější a nejceněnější. Podílením se na této lásce získávají pocit bezpečí, lásky a přijetí.“

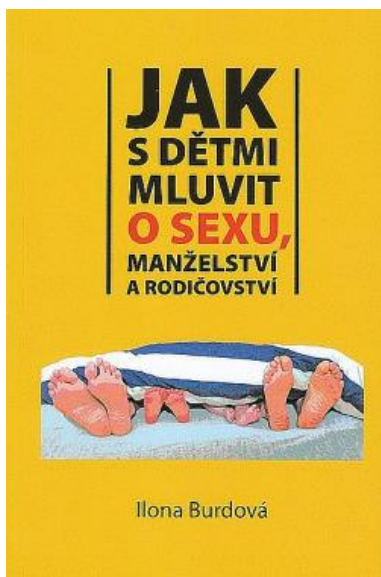
Úvahy knihy **Sexuální výchova v rodině a ve škole** Józefa Augustyna představují svým způsobem pokračování úspěšné knihy *Sexualita v našem životě*. Autor nepřednáší pouze svoje stanoviska, ale představuje také učení církve, se kterým se naprosto ztotožňuje. Ve svých úvahách se odvolává na dokument Papežské rady pro rodinu *Pravda o lidské sexualitě*, který široce navazuje na učení Jana Pavla II. ohledně manželství a rodiny, konkrétně na adhortaci *Familiaris consortio* a *List rodinám*. Autorovy postřehy a názory jsou tříbeny každodenní dlouholetou praxí v práci s mládeží, doplňované množstvím poznatků a podnětů získaných z řady přednášek a diskusí s rodiči a vychovateli. Úvahy v knize jsou plné cenných postřehů nejen při pohledu na vztah dítěte k rodičům a k jejich vzájemné lásce, ale zabývají se také úlohou sexuální výchovy ve školách, od osob vyučujících sexuální výchovu, přes metody až po tipy na práci ve skupinách. Kromě rodičů ji tedy hojně využijí i vychovatelé.

Józef Augustyn: *Sexuální výchova v rodině a ve škole (Cíle, zásady, metody)*. Vydalo Karmelitánské nakladatelství v roce 1998.

Velmi kvalitní kniha po všech stránkách, zpracovaná odborně i formálně velmi seriózně a na vysoké úrovni. Doporučuje se všem rodičům i pedagogům.

Takové hodnocení si vysloužila kniha **Jak mluvit s dětmi o sexu, manželství a rodičovství**, plná praktických informací, z pera MUDr. Ilony Burdové, lékařky psychiatrické kliniky v Brně, která se specializuje hlavně na psychoterapii a ve své praxi se zabývá i problémy souvisejícími s náboženskými otázkami.

V knize autorka vychází z požadavků vývojové psychologie. Drží se zásadně pozitivního přístupu k nejrůznějším, i nesnadným a negativním otázkám. Nevyhýbá se realitě dnešní společnosti – její negativní jevy neodsuzuje, spíš chápe, a přitom systematicky ukazuje, jak navzdory jim působit výchovně zdravým směrem. Výborně uplatňuje své zkušenosti a znalosti psychoterapeuta. Příběhy ze života a z praxe dobře ilustrují i odlehčují celý text. V tomto náročném tématu, který uchopila srozumitelně a čtivě, navíc zohledňuje křesťanské hodnoty, a to způsobem, který nechce moralizovat, ale ukázat specifický pohled

křesťanů, aniž by nevěřícímu čtenáři cokoliv vnucovala.

Pokud tedy pátráte po velmi praktických a konkrétních odpovědích na otázky, jakými jmény v rozhovorech s menšími i většími dětmi nazývat a probírat vše, od částí lidského těla, přes manželské spojení, vznik nového života, přes změny v pubertě až k výběru partnera, významu předmanželské čistoty, a mnohé další, pak určitě sáhněte po této knize.

Ilona Burdová: *Jak s dětmi mluvit o sexu, manželství a rodičovství*. Vydalo Kartuziánské nakladatelství v roce 2011

■ ■ ■ **OHLÉDNUTÍ ZA SVATODUŠNÍM VYDÁNÍM ZPRAVODAJE**

V minulém čísle zpravodaje jsme v rámci 25. výročí posvěcení kostela zveřejnili řadu svědectví o tom, co vše naše společenství okolo kostela pro naše farníky znamená. Celé téma o farnosti hezky uzavírá milé poděkování jedné z našich čtenářek:

„Děkuji Vám i všem Vaším spolupracovníkům za poslední vydání farního zpravodaje. Jeho obsah je velmi pěkný. Odpovědi na zadané otázky svědčí o tom, že se Ti, kteří odpovídali, cítí dobře v našem farním společenství a pozitivně hodnotí aktivity, které jsou jednotlivým věkovým skupinám nabízeny a váží si přátelství, která zde mohli navázat. Poděkování za duchovní dary a bohatství, které v našem kostele dostáváme, jsou spojené s vděčností našim otcům za jejich službu, jak pisatelé opakovaně vyslovují. Pán je zde s námi. Mám radost, že tomu tak je.“

I my ještě jednou děkujeme všem, kteří zaslali do minulého čísla své odpovědi. A jako milou tečku přinášíme pohled na farnost z pera naší farnice Doubravky.

■ **Kostel Neposkvrněného početí Panny Marie v Praze-Strašnicích**

Nabízí možnost přijít se seznámit s křesťanstvím, pokud ho neznáte, dozvědět se o tom, co je zač a jak probíhá mše svatá, o Bibli, o svátostech a o dalších věcech spojených s křesťanstvím. A ještě navíc, to můžu potvrdit, poznáte nové milé lidi, kteří vám pomohou se zapojit do farnosti a ve víře. Pokud už jste křesťanem a třeba jste se přestěhovali a hledáte nový kostel blíž, rozhodně přijďte. Naše aktivní farnost vám pomůže se seznámit s kostelem. Chtěli byste, aby vaše děti chodily na náboženství? Využijte kroužek náboženství pro předškoláčky až po děti na 2. stupni ZŠ. Můžete je také poslat na tábor, který, můžu potvrdit, je skvělý a je na něm pestrý program s Aničkou a dalšími vedoucími. Vy si tak bezstarostně můžete odpočinout. Děti i vy se také můžete připravovat s našimi kněžími, Karlem a Vladimírem, na první svaté přijímání, biřmování, křest dítěte a další svátosti. Vaší pozornosti by neměla uniknout ani adorace, biblická hodina nebo modlitba růžence po mši svaté. Pokud máte malé děti, využijte naše mateřské centrum, kde si můžou děti s Lídou hrát. Když si chcete popovídat s ostatními dospěláky a pomodlit se, přijďte na spolčo. A pokud rádi čtete, využijte úžasnou farní knihovnu. Pokud vás baví zpěv, můžete se scholou pod vedením Olgy zpívat na kůru při mši svaté, což z vlastní zkušenosti vím, že je krásný zážitek. Podrobnosti najdete na nástěnce nebo v našem farním zpravodaji Vzkříšení. Tak se těšíme!

■ ■ ■ **KARDINÁL CAFFARRA: „POKUD NEMLUVÍME OTEVŘENĚ A VEŘEJNĚ, UŽ NEJSME SVĚDKY, ALE DEZERTÉRY.“**

Příspěvek J. Em. kardinála Caffarry, který pronesl 19. května 2017 na čtvrtém výročním Life Forum v Římě, pořádaném organizací Voice of the Family.

„A já, až budu vyvýšen ze země, přitáhnu všechny k sobě.“ (Jan 12,32). "Celý svět je pod mocí Zlého“

(1 Jan 5,19)

Četba těchto Božích slov nám poskytuje perfektní povědomí toho, co se skutečně děje ve světě, v lidském příběhu, v jeho hlubinách. Lidský příběh je konfrontací dvou sil: silou přitažlivosti, jejímž zdrojem je raněné Srdce Ukřižovaného-Vzkříšeného a silou Satana, který se nechce nechat vyhnat ze svého království.

Prostor, ve kterém se tato konfrontace odehrává, je lidské srdce, lidská svoboda. A tato konfrontace má dva rozměry. Krátce se zastavíme nejdříve u prvního a pak u druhého.

1. Během soudu před Pilátem se vladař zeptal Ježíše, zda je nějakým králem. Zda – což je smysl Pilátovy otázky – má skutečnou a suverénní politickou moc nad konkrétním územím. Ježíš odpovídá: „Ty sám říkáš, že jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem

přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.“ (Jan 18, 37) Ježíš po nás chce, abychom pochopili, že jeho království není toho druhu, jako pozemská království, ale spočívá v poslušnosti jeho poddaných jeho slovu, jeho pravdě. Ačkoliv králuje nad svými poddanými, neděje se tak silou, ale pravdou, které on je svědkem, kterou „všichni, kdo jsou z pravdy“ přijmou díky víře. Tomáš Akvinský vkládá do úst Spasitelových následující slova: „Tím, že odhaluji pravdu, připravuji si pro sebe království.“ Ježíš na kříži přitahuje všechny k sobě, protože je to právě kříž, na kterém pravda, o níž svědčí, září.

Avšak tato síla přitažlivosti je schopna ovlivnit pouze ty, „kteří jsou z pravdy“. To znamená ty, kteří se dávají pravdě k dispozici, kdo milují pravdu, žijí s ní v porozumění. Pascal píše: „Nehledal bys mě, kdybys mě už napřed nenašel.“

Ten, kdo drží celý svět pod svou mocí, vládne místo toho skrze lži. Ježíš říká o Satanovi: *„On byl vrah od počátku a nestál v pravdě, poněvadž v něm pravda není. Když mluví, nemůže jinak než lhát, protože je lhář a otec lži.“ (Jan 8, 44)*

Toto vyjádření je dramatické. První tvrzení – „On byl vrah od počátku“ – je vysvětleno druhým – „on nestál v pravdě“. Vražda, kterou ďábel provádí, záleží v jeho ne-stání v pravdě, nepřebývání v pravdě. Je to vražda, protože se snaží vymazat, zabít v srdci člověka pravdu, touhu po pravdě. Tím, že uvádí člověka do nevíry, se snaží, aby se člověk uzavřel světlu Božího zjevení, kterým je Vtělené Slovo. Proto tato slova o Satanovi – jak dnes věří většina exegetů – nehovoří o pádu andělů. Hovoří o něčem daleko hlubším, o něčem hrozivějším: Satan neustále odmítá pravdu a jeho aktivita v lidské společnosti záleží v opozici pravdě. Satan je odmítnutím, je touto opozicí.

Text pokračuje: „poněvadž v něm pravda není“. Ježíšova slova jdou k nejhlubším kořenům Satanova díla. On sám v sobě je lží. V jeho osobě pravda naprosto chybí, a proto je samou definicí toho, kdo pravdě odporuje. Ježíš hned dodává: „Když mluví, nemůže jinak než lhát, protože je lhář a otec lži.“ Když Pán říká, že Satan „mluví podle své přirozenosti“, seznamuje nás s vnitřní realitou Satana, s jeho srdcem. Srdcem, které žije v temnotě, ve stínech. Dům bez dveří a bez oken.

Abychom to shrnuli – toto se děje v srdci člověka: Ježíš, zjevení Otce, vyzařuje mocnou přitažlivost k sobě samému. Satan pracuje na tom, aby neutralizoval tuto přitažlivou sílu Ukřižovaného – Vzkříšeného. Síla pravdy, která nás osvobozuje, působí na srdce člověka. Je to satanská síla lži, která z nás dělá otroky.

Avšak protože lidská osoba není jenom čirý duch, není také čirým nitrem. Lidské nitro se vyjadřuje a projevuje v budování společnosti, ve které on či ona žijí. Lidské nitro se vyjadřuje v kultuře, neoddělitelné dimenzi lidského života jako takového. Kultura je specificky lidským způsobem života.

Díky tomu je člověk postaven mezi dvě vzájemně si odporující síly. Stav, ve kterém se nalézá, musí nutně dát vzniknout dvěma kulturám: kultuře pravdy a kultuře lži.

V Písmu svatém máme knihu, tu poslední, Apokalypsu, která popisuje závěrečnou konfrontaci mezi dvěma královstvími. V této knize Kristova přitažlivost na sebe bere podobu triumfu nad nepřátelskými mocnostmi pod Satanovým velením. Je to triumf, který přichází po dlouhém boji. Prvními plody vítězství jsou mučedníci. „*A veliký drak, ten dávný had, zvaný ďábel a satan, který sváděl celý svět, byl svržen na zem a s ním i jeho andělé. ... Ale oni (mučedníci) nad ním zvítězili pro krev Beránkovu a pro slovo svého svědectví. Nemilovali svůj život tak, aby se zalekli smrti.“ (Zjevení 12, 9. 11)*

2. V této druhé části bych rád odpověděl na následující otázku: Je v naší západní kultuře něco, co zvláště zřetelně odhaluje tuto konfrontaci mezi přitažlivostí, kterou působí na člověka Ukřižovaný – Zmrtvýchvstalý a kulturou lži, vytvořenou Satanem? Má odpověď je kladná a zahrnuje především dva aspekty.

Prvním aspektem je proměna zločinu (termín použitý 2. Vatikánským koncilem „nefandum crimen“ / „ohavný zločin“) potratu na právo. Povšimněte si dobře. Nemluvíme o potratu jako o skutku spáchaném člověkem. Mluvíme o širší legitimizaci, která může být spáchaná právním systémem v jediném aktu: zahrnutí potratu pod kategorii osobního práva, které je etickou kategorií. Toto znamená nazvat to, co je dobré, zlem, to, co je světlo, stínem. „Když mluví, nemůže jinak než lhát, protože je lhář a otec lži.“ Je to pokus o vytvoření „anti-zjevení“.

Jaká je ve skutečnosti logika, která leží za povýšením potratu? Za prvé je to nehlubší popření pravdy o člověku. Hned poté, co se Noe zachránil z vod potopy, prohlásil Bůh: „*Kdo prolíje krev člověka, toho krev bude člověkem prolita, neboť člověka Bůh učinil, aby byl obrazem Božím.*“ (Genesis 9, 6)

Důvodem proč člověk nesmí prolévat krev člověka je to, že člověk je obrazem Božím. Skrze člověka Bůh přebývá ve svém stvoření. Toto stvoření je chrámem Pána, protože je obydleno člověkem. Porušit nedotknutelnost lidské osoby je aktem rouhání vůči svatosti Boha. Je to satanský pokus o vytvoření "antistvoření". Skrze povýšení zabíjení lidí položil Satan základy svého „stvoření“: odstranit ze svého stvoření obraz Boží a tak zastřít jeho přítomnost v něm.

Svatý Ambrož píše: „Stvoření světa bylo završeno zformováním mistrovského díla, kterým je člověk, který je vskutku vrcholem stvoření, nejvyšší krásou všech stvořených bytostí“. Ve chvíli, kdy právo člověka rozhodovat o životě a smrti jiného člověka je potvrzeno, je Bůh ze svého stvoření vyhnán, protože jeho původní přítomnost v něm je popřena a jeho původní místo přebývání ve stvoření – lidská osoba – je znesvěcena.

Druhým aspektem je povýšení homosexuality. Toto ve skutečnosti naprosto popírá pravdu o manželství, o úmyslu Boha Stvořitele ohledně manželství.

Boží zjevení nám říká, jak Bůh smýšlí o manželství: jako o zákonném svazku muže a ženy, zdroji života. V Boží mysli je manželství permanentní strukturou, založenou na dualitě způsobu lidské existence: ženství a mužství. Ne jako na dvou protipólech ale jako na jednom s druhým a pro druhého. Jenom takto může člověk uniknout své původní samotě.

Jedním ze základních zákonů, skrze které Bůh vládne vesmíru, je to, že nejedná osamoceně. Je to zákon o lidské spolupráci s božským vedením. Spojení mezi mužem a ženou, kteří se stanou jedním tělem, je lidskou spoluprací na Božím stvořitelenském aktu: každá lidská osoba je stvořena Bohem a počata svými rodiči. Bůh slaví liturgii tohoto svého stvořitelenského aktu ve svatém chrámě manželské lásky.

Shrnuto, jsou zde dva pilíře stvoření: lidská osoba ve své neredukovatelnosti na materiální svět a manželské spojení mezi mužem a ženou, místo, ve kterém Bůh tvoří nové lidské osoby "podle svého obrazu a podoby". Ústřední povýšení potratu na pozici osobního práva je zničením prvního pilíře. Oslava homosexuálního vztahu, ve chvíli, kdy je dán na roveň manželství, je destrukcí druhého pilíře.

V kořeni toho je snaha Satanova, který chce vytvořit skutečné anti-stvoření. To je nejzazší a strašná výzva, kterou Satan předkládá Bohu. „Ukazuji ti, že jsem schopen vytvořit

alternativu k tvému stvoření. A člověk řekne: Je lepší existovat v této alternativě než ve tvém stvoření“.

Toto je strašná strategie lži, vytvořená kolem hlubokého pohrdání člověkem: Člověk není schopen pozdvihnout sám sebe k jasů Pravydy. Není schopen žít v paradoxu nekonečné touhy po štěstí. Není schopen nalézt sám sebe v uctívém sebedarování. A proto – pokračuje Satanův diskurz – mu napovídáme o člověku banality. Dokážeme mu, že Pravda neexistuje a že tedy jeho hledání je smutným a marným pokusem. Přesvědčíme ho, aby snížil velikost svých tužeb na úroveň velikosti prchavého okamžiku. Vložíme do jeho srdce podezření, že láska je pouze maskou pro rozkoš.

Dostojevského Velký Inkvizitor říká Ježíšovi toto: „Soudíš lidi příliš vysoko, protože ačkoli jsou to rebelové, narodili se jako otroci.... Přísahám ti, že člověk je mnohem slabší a nižší, než si vůbec dovedeš představit! Člověk je slabý a zbabělý“.

3. Jak se máme v této situaci zachovat? Ve třetí a závěrečné části mé úvahy budu hledat odpověď na tuto otázku.

Odpověď je jednoduchá: v konfrontaci mezi stvořením a anti-stvořením jsme povoláni SVĚDČIT. Toto svědectví je naším způsobem života ve světě.

Nový Zákon překypuje naukou o této věci. Musím se omezit na poukázání na tři základní významy toho, co to znamená svědčit.

(i) Svědectví znamená mluvit, říkat, ohlašovat otevřeně a veřejně. Ten, kdo takto nesvědčí, se podobá vojákovi, který v rozhodující chvíli uteče z bitvy. Pokud nemluvíme otevřeně a veřejně, nejsme už svědky, ale dezertéry. Pochod pro život je proto velkým svědectvím.

(ii) Svědectví znamená mluvit, otevřeně a veřejně ohlašovat Boží zjevení, které v sobě zahrnuje prvotní důkaz, odhalitelný pouhým rozumem, pokud se správně použije. A speciálně mluvit o evangeliu života a manželství.

(iii) Svědectví znamená říkat, otevřeně a veřejně ohlašovat evangelium života a manželství jakoby na soudu (viz Jan 16, 8-11). Vysvětlím. Často jsem zmínil konfrontaci. Tato konfrontace na sebe čím dál víc bere podobu soudního jednání, právního postupu, ve kterém obviněným je Ježíš a jeho evangelium. Tak jako v každém zákonném procesu, i zde jsou přítomni svědkové obhajoby – ve prospěch Ježíše a jeho evangelia. Hlásání evangelia života a manželství se dnes děje v kontextu nepřátelství, výzvy, nevěry. Alternativou je jedna nebo dvě možnosti: člověk buď bude mlčet, nebo bude tvrdit něco jiného. Očividně, to co jsem řekl, nemá být vykládáno tak, že křesťané se mají vzdát a zaujmout postoj antipatie vůči všem.

Svatý Tomáš píše: "Je to jedna a ta samá věc, když čelíme dvěma protikladům – k jednomu se přiklonit a druhý odmítnout. Medicína, například, nabízí léčbu, zatímco odmítá nemoc. Proto náleží k moudrému člověku, aby rozjímal o pravdě, zvláště pak ve vztahu k Prvnímu Principu ... a aby odmítal protikladnou lež". V kontextu svědectví evangeliu musí být vyloučena smířlivost a konkordismus. Ježíš je v tomto jednoznačný. Byl by to hrozný lékař, kdo by si přisvojil smířlivý přístup k nemoci. Augustin píše: „Miluj hříšníka, ale pronásleduj hřích.“ Všimněte si dobře. Latinské slovo per-sequor je zesilujícím slovesem. Jeho význam je proto: „Pronásleduj hřích. Stopuj ho ve skrytých místech lži a odsud' ho tím, že vyneseš na světlo jeho nesmyslnost.“

Uzavřu citací velkého vyznavače víry, Rusa Pavla A. Florentského. „Kristus je svědkem v extrémním slova smyslu, SVĚDKEM. Při jeho ukřižování židé i římané věřili, že jsou pouze svědky historické události, ale ta událost odhalila sebe samu jako Pravdu.“

„A já, až budu vyvýšen ze země, přitáhnu všechny k sobě.“ (Jan 12,32).

<http://voiceofthefamily.com/cardinal-caffarra-we-are-no-longer-witnesses-but-deserters-if-we-do-not-speak-openly-and-publicly/>

Carlo Caffarra se v letech 1974 až 1984 podílel na práci Mezinárodní teologické komise a byl konsultorem Kongregace pro nauku víry. V roce 1980 byl jmenován prvním rektorem Papežského institutu Jana Pavla II. pro studium manželství a rodiny. Zřídil pobočky tohoto institutu ve Španělsku, USA a Mexiku. Byl členem vedení Papežské rady pro rodinu a Papežské akademie pro život.

■ ■ ■ PRO DĚTI

Milé děti,

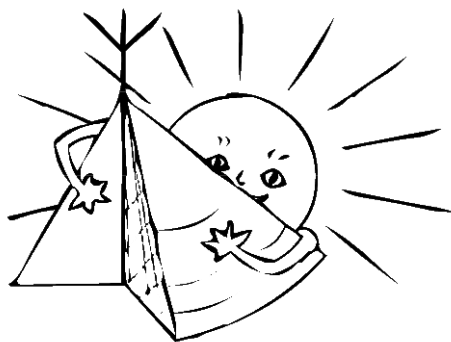
začíná měsíc říjen, který papež František vyhlásil jako mimořádný misijní měsíc. Víte, kdo je misionář? Misionář je především člověk, který má rád Pána Ježíše a spolu s ním bez rozdílu všechny lidi. Svým dobrým životem ukazuje, že žít podle Pána Ježíše a věřit, že nás má všechny rád, je to největší bohatství na světě.

Je statečný a obětavý, nebojí se nebezpečí i za cenu ztráty vlastního života. Vydává se do dalekých míst, kde jsou lidé chudí, často nemocní a nevzdělaní. Pomáhá se vším, co je potřeba. Musí toho hodně vědět, umět a dobře znát jazyk domorodců. Někdo léčí nemocné, někdo učí děti, staví nemocnice a školy. Misionáři často předávají základní farmářské dovednosti, tam, kde je nedostatek pitné vody, pomáhají kopat studny. Pracují, ale peníze si žádné nevydělávají. Žijí chudě, pracují pro chudé, jejich bohatstvím je rozdávat radost a pomáhat. Tak vlastně i misionáři potřebují pomoc, aby měli z čeho žít.

A jak můžeme pomáhat my? Papež František vyzývá všechny lidi, hlavně křesťany, že je naší povinností být misionářem. To se lehko řekne, ale jak to máme udělat? A hlavně vy, děti?

Nejdůležitější je dávat svým životem dobrý příklad kolem sebe, aby lidé mohli poznávat, že věřit v Pána Boha je opravdu ušlechtilé a pro všechny lidi.

Něco si odepřít nebo naopak udělat něco navíc a obětovat to za nějakého človíčka, který právě teď někde na světě nejvíc potřebuje pomoci.

Dobře se učit všemožným dovednostem, hlavně ve škole, aby pak každý mohl pomáhat tím, co sám nejlépe umí – lékař, učitel, stavitel, zdravotník, kněz nebo řeholník. To samozřejmě platí i pro děvčata!!!

V naší farnosti se už řadu let zapojujeme do Papežského misijního díla dětí. Heslem je „Děti pomáhají dětem“. Znamená to, že vy, děti, pomáháte jiným dětem, přitom bydlíte doma a chodíte normálně do školy...

Právě cestou do školy nebo na hřiště se můžete kdykoli krátce pomodlit za chudé děti i za misionáře, kteří se o ně starají. Za jejich ochranu, za zdraví. Hrozí jim nebezpečí, pronásledování, mučení, někdy obětují i vlastní život, jsou mučedníci.

Také se můžete zapojit do aktivit, které nabízíme níže v rubrice „Co se chystá pro děti“.

Poslechněte si písničku „Svorni jsme v jednom duchu“ a pustme se do díla!

■ ■ CO SE CHYSTÁ PRO DĚTI

■ Misijní kongres dětí

V sobotu **5. října** se v Kroměříži bude konat Misijní kongres dětí. Pokud by byl zájem, vyrazili bychom na něj organizovaně. Zváni jsou děti i rodiče. Misijní kongres je součástí přípravy na Mimořádný misijní měsíc říjen 2019, který vyhlásil papež František. Navíc je to příležitost, jak poznat zámek a Květnou zahradu v Kroměříži. Přihlášení je možné v sakristii.

■ Modlitba slavného růžence, tentokrát za misionáře

V úterý **15. října od 17.00** v kostele. Děti si doma nakreslí obrázek jednoho z tajemství slavného růžence, které by se v kostele spolu s ostatními rády pomodlily. Všechny obrázky pak vzadu v kostele vystavíme.

■ Misijní jarmark – Děti pomáhají dětem

Proběhne v neděli **20. října**. Projekt, do kterého se zapojují děti. Svými výrobky, které se za dobrovolný příspěvek nabídnou na jarmarku, mohou pomoci našim dvěma sponzorovaným dětem z Adopce na dálku, čtrnáctileté ugandské holčičce Jane Nalweyisio a nově sedmiletému indickému chlapci Fernandu Kristonaovi. Děti, určitě se budou líbit přáníčka, svícný, keramika, cokoli, co rádi vyrábíte pro radost druhým. A můžete tím pomoci! Do soboty 19. října přineste své výrobky na faru a v neděli nám přijďte pomoci do sálu prodávat. Těšíme se na vás.

■ Podzimní prázdniny

Zveme děti na podzimní prázdniny **od soboty 26. do středy 30. října**. Místo, podrobnosti a přihlášky brzy dodáme.

Anička a všichni vedoucí.

■ Adventní věnečky

V sobotu **30. listopadu** mezi 10. a 12. hodinou budeme zdobit na faře v učebně adventní věnečky. Přineste si s sebou, kdo můžete, korpusy na věnečky, větvičky, slaměnky, stužky, svíčky, nůžky, drátky i spoustu dalších zajímavých nápadů. Zatím sušte a sbírejte v lese všechno, co by se na věnečkách v adventu mohlo líbit. Věnečky se nám zatím vždycky povedly, tak se těším, že i letos si to při jejich zdobení zase pěkně užijeme. Druhý den, na první adventní neděli, se budou v kostele světit.

■ Mikulášská nadílka

Ve čtvrtek **5. prosince** od 17 hodin ve farním sále. Jako každý rok na začátku prosince se na vás těší Mikuláš s anděly a čertem. Společně si zazpíváme, pomodlíme se a měly by být snad i nějaké dárky.

■ Výtvarná soutěž „Vánoce očima dětí“

Každoroční akce kláštera Bosých karmelitánů u Pražského Jezulátka, kteří tuto soutěž pořádají pro nejmenší umělce, aby dostali příležitost kreativním způsobem vyjádřit své představy o Ježíšově narození, které je trvale platným poselstvím o Božím příklonu k člověku. Uzávěrka bude pravděpodobně v neděli **15. prosince**. Úkolem je zobrazit na čtvrtku formátu A4 libovolnou výtvarnou technikou Vánoce. Zezadu uveďte jméno a příjmení, věk a adresu a odevzdejte, prosím, v sakristii. Výtvarné práce odešleme hromadně za naši farnost. Jistě víte, že od Vánoc jsou potom v boční chodbě kláštera všechny obrázky celoročně vystaveny a můžete se na ně přijít podívat. Těšíme se, že se do soutěže i letos opět s chutí zapojíte.

■ Tříkrálová sbírka

Naše farnost se letos opět zapojí, připravte si koruny a pláště, více informací v adventním zpravodaji.

■ ■ VÝHLED DĚTSKÝCH AKCÍ NA PŘÍŠTÍ ROK

- Jarní prázdniny proběhnou v termínu od soboty 22. do soboty 29. 2. 2020 na faře v Rokytnici nad Jizerou. Zveme děti, rodiny s dětmi i mládež.
- Plánujeme výjezd na prodloužený víkend v květnu 2020, podrobnosti včas zveřejníme.
- Letní dětský tábor se uskuteční v termínu od 27. července – 7. srpna 2020. Tentokrát vyrazíme do Brtnice. Už teď se těšíme na všechna dobrodružství, které spolu zažijeme.

Těšíme se na vás! Anička Kafková a všichni vedoucí

Svatý Václav

■ ■ ■ PROGRAM FARNOSTI

Bohoslužby v našem kostele	pondělí–pátek	18.00
	sobota	7.00, 18.00
	neděle	7.00, 9.00, 10.30, 18.00
Příležitost ke svátosti smíření	půl hodiny přede mší sv. nebo dle domluvy	
Návštěva nemocných	dle domluvy s knězem	
Živý růženec	první pondělí v měsíci po mši sv.	
Adorace se zpěvy z Taizé	třetí pátek v měsíci po mši svaté	
Biblická hodina	třetí středa v měsíci po mši svaté	
Modlitby matek	pondělí po mši sv.	
Výuka náboženství	předškolní děti	úterý 16.00
	1. – 2. třída	pondělí 16.00
	2. – 3. třída	úterý 16.00
	4. – 5. třída	středa 16.00
	6. – 9. třída	čtvrtek 16.00 (od října)
Setkávání mládeže	středa po mši svaté v 18.45 v klubovně fary	
Příprava dospělých na křest	pondělí po mši sv. a dle dohody	
Příprava dětí ke svatému přijímání	Kromě výuky náboženství začne kurz od jara v pátek odpoledne spolu s rodiči.	
Příprava na biřmování dospělých	pondělí po mši sv. a dle dohody	
Příprava na svátost manželství	dle domluvy s knězem – nutné včas objednat	
Křest dětí – příprava rodičů	příprava a termín dle domluvy s knězem	
Farní charita	dle dohody	
Farní knihovna půjčuje	1. středa v měsíci	16.45 – 17.45
	Neděle	10.00 – 11.30
	1. neděle v měsíci	8.00 – 11.30 v kavárně
Skupina KALOKAZHATIA	zkoušky v neděli od 9.30	
Dětská schola (Malá Kalča)	Zkoušky v pondělí odpoledne	
Chrámový sbor Cantus amici	zkoušky v pondělí od 19.30	
Mateřské centrum	pondělí a středa od 9.30 do 12.00	
Setkání seniorů	každé druhé úterý v měsíci od 9.30	
Vycházky seniorů	4. úterý v měsíci dle dohody	
Farní kavárna	neděle 8.00 – 12.00	
Úklid kostela	pondělí od 13.30	

Srdečně zveme další farníky k zapojení se do farního života. Zvláště uvítáme všechny, kdo by byli ochotni nabídnout pomocnou ruku – v charitě, v knihovně, ve schole, ve farní kavárně, při úklidu kostela.

Římskokatolická farnost
u kostela Neposkvrněného
Početí Panny Marie

**Papež k evangelizátorům:
I ďábel ví, že Bůh existuje**

„Kolik lidí vedle vás žije v běhu, ztročení tím, co by mělo sloužit k jejich prospěchu, a zapomíná na skutečnou chuť života: na krásu početné a velkorysé rodiny, která naplňuje dny a noci, avšak rozšiřuje srdce; na světlo v dětských očích, které nemůže dát žádný smartphone; na radost z prostých věcí, na pokoj, který dává modlitba. To, o co nás často žádají naši bratři a sestry, ačkoli možná nedokáží položit otázku, odpovídá nejhlubším potřebám: milovat a být milováni, být přijati takoví, jací jsme, nalézt pokoj srdce a radost, jež je trvalejší než zábava.“

„Předávat Boha tedy neznamená mluvit o Bohu, není to dokazování jeho existence. I ďábel ví, že Bůh existuje! Hlásat Pána znamená svědčit o radosti z toho, že ho znám, pomáhat v prožívání krásy ze setkání s ním. Bůh není odpovědí na intelektuální zvědavost nebo na úsilí vůle, nýbrž je zkušeností lásky, povoláním stát se příběhem lásky. Protože – a to platí především pro nás – kdo jednou potká živého Boha, musí jej hledat stále znovu. Boží tajemství se nikdy nevyčerpává, je nesmírné jako jeho láska.“

Z projevu papeže Františka při audienci
pro tři sta účastníků semináře pořádaného
Papežskou radou pro novou evangelizaci.

Vydává farnost u kostela Neposkvrněného početí Panny Marie
Praha – Strašnice

Ke Strašnické 1000/10, 100 00 Praha 10

tel.: 274 782 480

e-mail: k.koci@gmx.com

www.farnoststrasnice.cz

zpravodaj@farnoststrasnice.cz